

เขตต์อัญญ์ ธรรมรักษ์. ปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน : การวิเคราะห์กลุ่มพหุ.
วิทยานิพนธ์ศึกษบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2559.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน 2) พัฒนาตัวบ่งชี้ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน และตัวบ่งชี้ของการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน และ 3) ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบและพารามิเตอร์ของโมเดลระหว่างกลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือครูผู้สอนจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 748 คน ซึ่งได้มาโดย การสุ่มแบบหลายขั้น (Multi-Stage Sampling) และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลและการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงเส้น และการวิเคราะห์กลุ่มพหุ

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการศึกษาและพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน พบว่า มีปัจจัยอิทธิพล จำนวน 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยอิทธิพลที่เกี่ยวกับผู้ประเมิน กระบวนการประเมิน ผู้ใช้ผลการประเมิน และโรงเรียน และการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน จำนวน 4 ประเภท คือ การใช้เชิงความคิด การใช้เชิงปฏิบัติ การใช้เชิงชวนเชื่อ และการใช้เชิงกระบวนการ ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ปัจจัยที่มีอิทธิพล มีจำนวนทั้งสิ้น 39 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้การใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ตัวบ่งชี้ ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีอิทธิพลต่อการใช้ผลการประเมินในชั้นเรียนของครูผู้สอน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2(367) = 508.173$, $\chi^2/df = 1.385$, CFI = 0.992, TLI = 0.990, RMSEA = 0.023, SRMR = 0.018) ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบและพารามิเตอร์ของโมเดลระหว่างกลุ่ม พบว่า โมเดล มีความแปรเปลี่ยนของรูปแบบและพารามิเตอร์ระหว่างกลุ่ม โดยการบังคับให้ทุกพารามิเตอร์ของโมเดลการวัดแต่ละกลุ่มเป็นอิสระ เพื่อใช้เป็นโมเดลพื้นฐานเชิงทฤษฎี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2(850) = 1863.918$, $p = 0.0000$, CFI = 0.947, TLI = 0.942, RMSEA = 0.056, SRMR = 0.033) และการบังคับให้น้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละกลุ่มเท่ากัน เพื่อใช้เป็นโมเดลสังเกต มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2(881) = 1901.026$, $p = 0.0000$, CFI = 0.947, TLI = 0.944, RMSEA = 0.056, SRMR = 0.050) ผลการเปรียบเทียบผลต่างค่าไคแอสควร์ ($\Delta\chi^2$, Delta Chi square) ของโมเดลพื้นฐานเชิงทฤษฎีกับโมเดลสังเกต พบว่า มีผลต่างค่าไคแอสควร์สูงขึ้นเล็กน้อย ($\Delta\chi^2(31) = 37.108$, $p < .01$)

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงโครงสร้าง การประเมินในชั้นเรียน

..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนอ ภิรมจิตร์ม่อง) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... (รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทัง) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ตรวจสอบแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปัตติ)

วันที่ 3๖๓ 59

